

Sygn. akt XVII AmE 155/11

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Witold Rękosiewicz

Protokolant : Maciej Gembarzewski

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2013 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania Elektrociepłowni (...) Spółka Akcyjna z/s w Z.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o ustalenie istnienia obowiązku prawnego

na skutek odwołania powoda

postanawia:

odrzuć odwołanie.

Sygn. akt: XVII AmE 155/11

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 8 kwietnia 2008r. powód Elektrociepłownia (...) SA z/s w Z. ((...)) wystąpił o wydanie świadectwa pochodzenia w odniesieniu do 65 676, 510 MWh energii elektrycznej wytworzonej w kogeneracji w okresie od 1 do 31 marca 2008r.

W dniu 25 kwietnia 2008r. pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes URE) wydał świadectwo pochodzenia nr (...) (k. 16 akt adm.) potwierdzające wytworzenie w/w ilości energii elektrycznej w kogeneracji i jednocześnie decyzją z tego samego dnia (k. 17-18 akt adm) umorzył to świadectwo uznając, iż w świetle art. 9a ust. 8d ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006r., nr 89 poz. 625, z późn. zm), nie może ono stanowić podstawy do wypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 8 ustawy – Prawo energetyczne, zarówno przez powoda jak i przez inne przedsiębiorstwa energetyczne, na które obowiązek ten został przez ustawodawcę nałożony. W związku z powyższym, pozwany nie przekazał tego świadectwa podmiotowi prowadzącemu rejestr świadectw pochodzenia - (...) SA, gdyż w świetle powyższej decyzji nie mogło być ono przedmiotem obrotu. Od przedmiotowej decyzji powód odwołał się w dniu 25 kwietnia 2008r. do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wyrokiem z dnia 18 listopada 2008r. sygn. akt XVII AmE 96/08, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 16 września 2009r. sygn. akt VI ACA 301/09, uchylił zaskarżoną decyzję z dnia 25 kwietnia 2008r. Z kolei wyrokiem z dnia 1 września 2010r. sygn. akt III SK 14/10 Sąd Najwyższy oddalił skargę kasacyjną pozwanego od w/w wyroku z dnia 16 września 2009r.

W związku z zakończeniem postępowania sądowego, we wniosku z dnia 9 lutego 2011r. (k. 156 akt adm.) powód zwrócił się do pozwanego o przekazanie podmiotowi prowadzącemu rejestr świadectw pochodzenia informacji o świadectwie nr (...), pozbawionym adnotacji zamieszczonej w pozycji kwalifikacja świadectwa o treści „Uzyskanie i przedstawienie

do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki niniejszego świadectwa pochodzenia nie jest wypełnieniem obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 8 pkt 1 Prawo energetyczne.”

W związku z w/w wnioskiem, a także w wykonaniu wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 18 listopada 2008r. (sygn. akt XVII AmE 96/08), utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 16 września 2009r. (sygn. akt VI ACa 301/09) oraz uwzględniając stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w powołanym wyroku z dnia 1 września 2010r. pozwany w dniu 22 marca 2011r. wydał nowe świadectwo pochodzenia z kogeneracji Nr (...) potwierdzające wytworzenie przez powoda w jednostce kogeneracji wskazanej w art. 9a ust. 8d ustawy – Prawo energetyczne, energii elektrycznej w ilości 65 676, 510 MWh (k. 229 akt adm.). W świadectwie tym w pozycji kwalifikacja świadectwa, zgodnie z interpretacją art. 9a ust. 8d i 8e ustawy – Prawo energetyczne dokonaną w tej sprawie przez Sąd Najwyższy zamieszczona została adnotacja o treści „Przedstawienie do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki niniejszego świadectwa pochodzenia jest wypełnieniem obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 8 ustawy – Prawo energetyczne, wyłącznie przez w/w Wytwórcę.” Zatem wydane świadectwo pochodzenia z kogeneracji jest świadectwem, które w świetle brzmienia art. 9a ust. 8e ustawy – Prawo energetyczne, może zostać zaliczone na poczet wypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 8 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne, co zostało odpowiednio odzwierciedlone w jego treści. W efekcie, zgodnie z orzeczeniami sądów, w tym rozstrzygnięciem SN w niniejszej sprawie wystawione świadectwo może być umorzone tylko na poczet wypełnienia przez powoda obowiązku określonego w art. 9a ust. 8 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne. Informacja o wydaniu przedmiotowego świadectwa, na podstawie art. 9e ust. 17 w związku z art. 9m ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, została przekazana (...) SA w dniu 31 marca 2011r.

W dniu 11 kwietnia 2011 roku powód wniósł odwołanie od przedmiotowego świadectwa pochodzenia z Kogeneracji, wydanego przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki dnia 22 marca 2011 roku Nr (...) - (...) zarzucając:

1. naruszenie art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 6 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 30 ust. 1 Prawa energetycznego poprzez wydanie Decyzji bez podstawy prawnej, to jest rozstrzygnięcie o prawach i obowiązkach (...) w ten sposób, że (i) przedstawienie do umorzenia Prezesowi URE świadectwa pochodzenia (...) jest wypełnieniem obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 8 Prawa energetycznego, wyłącznie przez (...), a w rezultacie, że (ii) prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia (...) są niezbywalne, pomimo, że przepisy prawa, w szczególności art. 9a ust. 8, 8d i 8e oraz art. 9l Prawa energetycznego nie dają podstaw do wydania decyzji administracyjnej zawierającej takie rozstrzygnięcie;

2. naruszenie art. 9a ust. 8d i 8e Prawa energetycznego poprzez ich błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że świadectwo pochodzenia energii z wysokosprawnej kogeneracji uzyskane przez wytwórcę, o którym mowa w art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 29 czerwca 2007r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych dostawy mocy i energii elektrycznej („wytwórcy KDT”) („Ustawa KDT”), w okresie pomiędzy dniem wejścia w życie Ustawy KDT a dniem rozwiązania umowy długoterminowej danego Wytwórcy KDT, może być przedstawione Prezesowi URE do umorzenia na poczet wykonania obowiązku wynikającego z art. 9a ust. 8 Prawa energetycznego wyłącznie przez tego Wytwórcę KDT, który świadectwo pochodzenia uzyskał;

3. naruszenie art. 9 i art. 10 kpa w zw z art. 30 ust. 1 Prawa energetycznego poprzez pozbawienie (...) prawa do udziału w postępowaniu zakończonym wydaniem Decyzji.

Wskazując na powyższe naruszenia wniósł o uchylenie przedmiotowej Decyzji w całości, przeprowadzenie dowodów z załączonych do niniejszego odwołania dokumentów, na okoliczności wskazane w treści pisma oraz o zasądzenie od pozwanego Prezesa URE na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w wydanym świadectwie pochodzenia Prezes URE rozstrzygnął o prawach i obowiązkach (...) tj wydał decyzję administracyjną w sprawie ale także działał w tym względzie bez jakiegokolwiek

podstawy prawnej. Jednakże działanie to nie pozbawia danego aktu przymiotu decyzji administracyjnej a jedynie winno skutkować stwierdzeniem jej nieważności na podstawie art. 156 § 1 pkt 2 kpa.

Dodał, iż w jego ocenie bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy pozostaje fakt wydania decyzji administracyjnej w formie adnotacji zawartej w świadectwie pochodzenia (...), zwłaszcza, że posiada ona wszystkie niezbędne elementy decyzji administracyjnej wymienione w art. 107 § 1 kpa, w tym uzasadnienie, którego rolę pełni pismo przewodnie z dnia 22 marca 2011r.

Wskazał również, iż zgodnie z art. 91 ust. 3 Prawa energetycznego do wydawania świadectw pochodzenia stosuje się odpowiednio przepisy kpa o wydawaniu zaświadczeń. Jednak mimo, iż przedmiotowa decyzja stanowi formalnie część świadectwa pochodzenia to nie jest ona jednak zaświadczeniem. Zawiera bowiem indywidualne rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej, podczas gdy zaświadczenie takiego rozstrzygnięcia zawierać nie może. Zaświadczenie potwierdza jedynie określone fakty lub stan prawny a nie zawiera woli organu administracji tj nie ma charakteru prawotwórczego i nie rozstrzyga żadnej sprawy.

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o odrzucenie, względnie oddalenie odwołania

Sąd Okręgowy Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Rozpoznając sprawę w pierwszej kolejności rozstrzygnąć należało kwestię dopuszczalności wniesionego przez powoda odwołania na zwartą w świadectwie pochodzenia z kogeneracji wydanym przez pozwanego w dniu 22 marca 2011 roku informację o treści: „Przedstawienie do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki niniejszego świadectwa pochodzenia jest wypełnieniem obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 8 ustawy – Prawo energetyczne, wyłącznie przez w/w wytwórcę”, które zdaniem powoda jest decyzją administracyjną.

Zgodnie z treścią art. 30 ust. 2 ustawy – Prawo energetyczne, odwołanie przysługuje od decyzji wydanych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, gdy wynika to z ustawy.

W ocenie Sądu, zawarta w świadectwie pochodzenia z dnia 22 marca 2011r. adnotacja nie zawiera koniecznych elementów decyzji administracyjnej, przewidzianych w art. 107 § 1 k.p.a. Postanowienia tego przepisu określają elementy, które musi zawierać decyzja pod względem formalnym. Są to: oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji. Decyzja, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego lub skarga do sądu administracyjnego, powinna zawierać ponadto pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa lub skargi.

Wymienione wyżej elementy treści decyzji są jej elementami obligatoryjnymi (z zastrzeżeniem art. 107 § 4 i § 5) kpa.

Do uznania czynności organu administracyjnego za decyzję nie wystarcza nawet samo w sobie zakwalifikowanie tej czynności jako decyzji w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, jeżeli ta czynność nie będzie posiadać minimum elementów niezbędnych dla formy decyzji oraz gdy nie będzie stanowić władczego i jednostronnego rozstrzygnięcia o prawach i obowiązkach adresowanych do indywidualnej osoby (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 1995 roku sygn. akt I S.A. 2257/93).

Niezbędnym elementem składowym decyzji administracyjnej jest rozstrzygnięcie i uzasadnienie. Treść rozstrzygnięcia jest bowiem równoznaczna z udzielonym stronie uprawnieniem albo nałożonym na nią obowiązkiem. Wyraża ona rezultat stosowania normy prawa materialnego do konkretnego wypadku, w kontekście konkretnych okoliczności faktycznych. Brak uzasadnienia pozbawia dane pismo charakteru decyzji. Zawarta w świadectwie z dn. 22 marca 2011r. adnotacja nie jest zatem decyzją administracyjną, gdyż nie zawiera koniecznych elementów składowych decyzji przewidzianych w art. 107 § 1 k.p.a. (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 listopada 2001 roku sygn. akt II S.A. 924/01 oraz z dnia 21 marca 2002 roku sygn. akt II S.A. 2213/01).

Ponadto, adnotacja nie zawiera elementów koniecznych dla decyzji administracyjnej takich jak: oznaczenie stron postępowania, powołanie podstawy prawnej, pouczenia, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie a przede wszystkim uzasadnienia faktycznego i prawnego czy nawet rozstrzygnięcia.

Należy też podkreślić, że w przepisach Prawa energetycznego brak jest podstawy prawnej do wydania takiej decyzji administracyjnej. Jednak w ocenie Sądu w sprawie nie ma podstaw do uznania, że chodzi tu o decyzję wydaną bez podstawy prawnej ponieważ dotyczy to wyłącznie pism, które posiadają formę decyzji administracyjnej. Wskazana przez powoda informacja zamieszczona w świadectwie pochodzenia bez wątpienia takiej formy nie posiada a także – nie podano w niej podstawy prawnej do jej wydania. Nie zachodzą też w związku z tym określone w art. 156 § 1 pkt 2 kpa ustawowe przesłanki do uchylenia decyzji na skutek stwierdzenia jej nieważności (vide wyrok WSA w Gliwicach z dn. 13.01.2012r. II SA/G1 567/11 LEX nr 1113863).

W tym stanie, biorąc pod uwagę powyższe, należy uznać, że skoro zawarta w świadectwie pochodzenia z dnia 22 marca 2011 roku adnotacja zawiera jedynie informację i nie jest decyzją administracyjną, więc na podstawie art. 30 ust. 2 ustawy – Prawo energetyczne a contrario stronie nie przysługuje odwołanie od tego aktu. Wobec tego złożone przez powoda odwołanie należało uznać za niedopuszczalne i odrzucić na podstawie art. 479⁴⁷ § 2 k.p.c.

Na marginesie należało również wskazać, iż odwołania powoda nie można było w niniejszej sprawie potraktować jako zażalenia i orzec co do istoty sprawy z uwagi na przekroczenie terminu na wniesienie zażalenia. Zgodnie bowiem z art. 30 ust. 4 ustawy – Prawo energetyczne, zażalenia na postanowienia Prezesa URE wnosi się do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 7 dni. Powód otrzymał przedmiotowe świadectwo pochodzenia z kogeneracji w dniu 28 marca 2011r., a odwołanie od niego wniósł dopiero w dniu 11 kwietnia 2011r. tj po upływie 7 dni od doręczenia.

Poza tym, zażalenie to nie należałoby do kognicji Sądu Ochrony Konkurencji i konsumentów. Zgodnie bowiem z art. 479⁽⁴⁶⁾ pkt 2 kpc SOKiK rozpoznaje tylko zażalenia na postanowienia Prezesa URE wydane na podstawie przepisów Prawa energetycznego i przepisów odrębnych. SOKiK nie rozpoznaje więc zażaleń od postanowień wydanych na podstawie przepisów kpa, gdyż nie są to przepisy Prawa energetycznego lub przepisy odrębne w rozumieniu art. 479⁽⁴⁶⁾ kpc (vide postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 20 maja 2011r. sygn. sygn. akt VI ACa 630/11 niepublikowane).

SSO Witold Rękosiewicz